Lietas Nr. 142057110
Lietas arhīva Nr. AA43-0048-14/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 17.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Kanenberga,
tiesneses Dz.Amerika un I.Meldere

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par akciju sabiedrības „Air Baltic Corporation", reģistrācijas numurs 40003245752, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 114.^{2}pantā paredzēto pārkāpumu sakarā ar akciju sabiedrības „Air Baltic Corporation" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 6.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes (turpmāk arī – Iestāde) Rīgas pārvaldes lidostas „Rīga" robežkontroles punkta amatpersona 2010.gada 18.februārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.040038 (turpmāk – Protokols) par to, ka akciju sabiedrība „Air Baltic Corporation" (turpmāk arī – Sabiedrība) 2010.gada 18.februārī atveda Turcijas pilsoni /pers. A/, kuram nav derīgas ieceļošanas vīzas Latvijas Republikā vai Šengenas valstu teritorijā (anulētajā Turcijas pilsoņa pasē /numurs/ bija „C" kategorijas daudzkārtējā Šengenas vīza (Vācija), /numurs/ derīga no 20.09.2009. līdz 19.03.2010. ar piezīmēm „apmeklējuma/darījumu vīza" un „strādāt aizliegts"). Tādējādi Sabiedrība pārkāpusi Imigrācijas likuma 21.panta pirmo daļu, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 114.^{2}pantā.

Ar Iestādes Rīgas pārvaldes 2010.gada 24.februāra lēmumu Nr.829 – 900 – AA040038 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par minēto pārkāpumu Sabiedrībai piemērots naudas sods Ls 1700 apmērā.

[2] Ar Iestādes 2010.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.46 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 21.maijā saņemts Sabiedrības pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu.

Sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Sabiedrībai nav nekādu iespēju Maskavas lidostā pārbaudīt, vai pasažierim ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamie dokumenti, ne pasažierim reģistrējoties lidojumam, ne pasažierim atstājot izlidošanas termiņalu, jo saskaņā ar Starptautiskās gaisa transporta asociācijas izdoto 1998.gada Standarta līgumu par zemes operāciju apkalpošanu un tā pielikuma A noteikumiem (turpmāk arī - SGHA līgums) to uzņemas lidostas darbinieki. Sabiedrībai nav iespēju arī regresa kārtībā piedzīt Iestādes uzliktos naudas sodus no Maskavas lidostas, jo to neatļauj SGHA līgums.

[3.2] Teorētiski Sabiedrība var pārbaudīt, vai pasažierim ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamie dokumenti, pasažierim iekāpjot lidmašīnā, taču praktiski tas nav iespējams, jo iekāpšana „Boeing B737-500" lidmašīnās, kas apkalpo reisu Maskava – Rīga, saskaņā ar starptautiskajiem lidojumu standartiem sākas 30 minūtes pirms izlidošanas laika.

„Boeing B737-500" lidmašīnās ir 120 vietas. Lai iekāpšanas laikā pārbaudītu 120 pasažieriem pases un vīzas, būtu nepieciešamas apmēram divas stundas laika, tādējādi Sabiedrības stjuartēm nav nekādu iespēju veikt šo pārbaudi, jo nav iespējams pārkāpt noteikto izlidošanas laiku.

Teorētiski Sabiedrība var arī pārbaudīt, vai pasažierim ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamie dokumenti lidojuma Maskava – Rīga laikā, taču, ja arī šāda pārbaude tiktu veikta un būtu konstatēts, ka kādam pasažierim nav nepieciešamo dokumentu, Sabiedrība nevarētu neielaist pasažieri lidostas „Rīga" teritorijā, jo tā pati lidmašīna tajā pašā dienā neveic atpakaļceļu uz Maskavu, bet dodas citā reisā.

[3.3] LAPK 114.^{2}pants paredz, ka naudas sods par minēto pārkāpumu uzliekams gan jūras, gan gaisa un sauszemes pārvadātājiem. Atšķirībā no avio pārvadātājiem, piemēram, sauszemes pārvadātāji var izpildīt minēto likuma normu, jo autobusu un vilcienu apkalpes pašas pārbauda pasažieru pases pirms iekāpšanas šajos transporta līdzekļos, tur nav iepriekšējas reģistrācijas un šai pārbaudei ir pietiekami daudz laika pirms autobusu un vilcienu atiešanas.

[3.4] Ņemot vērā APL 85.panta pirmo daļu, norādāms, ka Iestādei, salīdzinot Sabiedrībai uzlikto pienākumu

pārliecināties par to, ka ārzemniekam, kuru tas pārvadā, ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamiem dokumenti, ar neiespējamību šo pienākumu izpildīt no Sabiedrības puses neatkarīgu apstākļu dēļ, bija likumīgas tiesības atcelt Sākotnējo lēmumu, atbrīvot Sabiedrību no administratīvās atbildības un izteikt Sabiedrībai mutvārdu aizrādījumu.

[3.5] Pasažieris 2010.gada 19.februārī, t.i., nākamajā dienā, kad ielidoja Rīgā, neatstājot lidostas teritoriju, ar citu reisu aizlidoja atpakaļ no Rīgas uz Maskavu. Tādējādi nekādas sekas neiestājās un nekādi zaudējumi netika radīti.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemti Sabiedrības papildu paskaidrojumi, kuros Sabiedrība, ņemot vērā tiesu praksi lietās par Sabiedrības pieļautajiem Imigrācijas likuma 21.panta pārkāpumiem, atzīst izdarīto administratīvo pārkāpumu, taču uzskata, ka būtu iespējams šo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu, piemērojot LAPK 21.pantu, izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, izsakot mutvārdu aizrādījumu.

[5] Administratīvajā rajona tiesā saņemti Iestādes rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 6.oktobra spriedumu sūdzība noraidīta un Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] No izskatāmās lietas materiāliem ir konstatējams, ka lietā nav strīda par Protokolā konstatētajiem apstākļiem. Ņemot vērā Sabiedrības papildu paskaidrojumā precizēto prasījumu (*lietas 87. – 89.lapa*), lietā nav strīda arī par to, ka Sabiedrība nav ievērojusi Imigrācijas likuma 21.panta pirmās daļas prasības, līdz ar to, ka ir izdarījusi LAPK $114.^2$ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lietā strīds ir par to, vai Sabiedrības izdarītais administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu un Sabiedrībai izsakāms mutvārdu aizrādījums.

[6.2] No 1990.gada 19.jūnija konvencijas, ar kuru īsteno Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības 1985.gada 14.jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (Šengenas konvencija) (turpmāk - Šengenas konvencija) 26.panta 1. un 2.punktā un Eiropas Savienības Padomes direktīvas Nr.2001/51 (EK) 4. un 5.pantā minētā secināms, ka Eiropas Savienības tiesību normās ir izvērtēts šāda pārkāpuma raksturs, pārkāpuma kaitīguma pakāpe un apdraudēto interešu nozīmīgums un noteikta obligāta prasība dalībvalstīm minimālā naudas soda robežai, tādējādi atzīstot, ka personu pārvadāšana bez ceļošanas dokumentiem, kas nepieciešami ieceļošanai Latvijas Republikā (Šengenas līguma dalībvalstu teritorijā), neatkarīgi no šāda pārkāpuma sekām, ir atzīts par tik smagu pārkāpumu, ka sods nevar būt nesamērīgi mazs. Tādēļ arī Latvijas Republikā par LAPK $114.^2$pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu ir paredzēta ievērojama sankcija, robežās no Ls 1700 līdz Ls 2800 par katru pārvadāto personu.

[6.3] Par Sabiedrības izdarīto pārkāpumu sankcija ir no Ls 1700 līdz Ls 2800, tātad minētā pārkāpuma maksimālā sankcija 93,33 reizes pārsniedz to ceļu satiksmes jomā izdarīto administratīvo pārkāpumu, kurus varētu atzīt par maznozīmīgiem, sankcijas. Tātad likumdevējs, nosakot šo ievērojamo administratīvo sodu, atzinis LAPK $114.^2$pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu par būtisku.

[6.4] Ņemot vērā to, ka Sabiedrība iepriekš izdarījusi praktiski identiskus pārkāpumus, tas kopumā liecina, ka mutvārdu aizrādījums nesasniegs ne Eiropas Savienības Padomes direktīvas Nr.2001/51 (EK) 4.pantā noteikto, ka sankcijām, kas piemērojamas pārvadātājiem, ir jābūt preventīvām, efektīvām un samērīgām, ne arī LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi – audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā mutvārdu aizrādījums nav piemērojams.

[6.5] Izskatāmajā lietā konstatējams LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktais atbildību pastiprinošais apstāklis – gada laikā izdarīts līdzīgs pārkāpums, turklāt saskaņā ar Iestādes norādi šādi līdzīga rakstura pārkāpumi viena gada laikā bijuši pat 59 (*lietas 79.lapa*), kas nepārprotami norāda, ka administratīvā soda mērķis līdz šim Sabiedrību nav sasniedzis. Neskatoties uz minēto, Iestāde Sabiedrībai uzlikusi minimālo LAPK $114.^2$pantā paredzēto naudas sodu Ls 1700 apmērā, kas, ņemot vērā LAPK 286.panta otrajā daļā noteikto, tiesas ieskatā konkrētajos apstākļos ir atzīstams par samērīgu un atbilstošu Sabiedrības izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[6.6] Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, ka administratīvā soda piemērošanā Iestāde ievērojusi LAPK noteikto lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās. Iestāde, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 6.oktobra spriedumu Sabiedrība iesniedza apelācijas sūdzību, kurā atzīst, ka izskatāmajā lietā ir izdarīts administratīvais pārkāpums, taču pārkāpumu būtu iespējams atzīt par maznozīmīgu.

Apelācijas sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[7.1] Tiesa nav devusi novērtējumu Sabiedrības argumentiem par to, ka Iestāde un Administratīvā apgabaltiesa līdzīgos gadījumos konstatējusi, ka pārkāpumiem ir formāls raksturs un tie nav radījuši kaitīgas sekas.

[7.2] Sabiedrība piekrīt Administratīvās apgabaltiesas viedoklim lietā Nr.A42759908.

[7.3] Katrā attiecīgā administratīvā pārkāpuma lietā jāvērtē konkrētie pasažiera dokumenti, viņa rīcības motivācija un citi lietas apstākļi.

No lietā konstatētajiem apstākļiem secināms, ka pasažieris bija vērsies Vācijas konsulārajā iestādē vīzas saņemšanai, konsulārā iestāde bija pārbaudījusi viņa dokumentus un atzinusi par pamatotu daudzkārtējās vīzas izsniegšanu uz 6 mēnešiem. Ne pases, ne vīzas derīguma termiņš nebija beidzies.

[7.4] No lietas materiāliem nevar secināt, vai persona lidoja ar divām pasēm tādēļ, ka zināja, ka tāda ceļošana ar divām pasēm tiek akceptēta citās Eiropas valstīs, kā to Sabiedrība ir pierādījusi ar lietā iesniegtu saraksti ar citu valstu lidostām un robežsargiem, vai citu iemeslu dēļ, taču tas vēl neļauj apgalvot, ka pasažiera pieļautais pārkāpums būtu radījis kādu esošu vai potenciālu apdraudējumu Latvijas valsts migrācijas politikas interesēm.

[7.5] Attiecīgajā gadījumā pārkāpums tikai formāli ir uzskatāms par bīstamu valsts un sabiedriskajai kārtībai, jo pirms vīzas izsniegšanas pasažiera personība un viņa vizītes mērķi tika pārbaudīti. Tikai formāli pastāv nelegālās migrācijas risks, jo nav saprotams, kāpēc šāds risks ir lielāks tad, ja personai ir vīza anulētā pasē, jo pases anulēšanas iemesls nav zināms un personai ir izdota jauna pase.

[8] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts Iestādes rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un Sabiedrības apelācijas sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[9] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts Iestādes papildu paskaidrojums, kurā norādīts, ka Sabiedrības apelācijas sūdzības argumentus neatzīst, taču, ņemot vērā Administratīvās apgabaltiesas praksi un, ka Sabiedrība ir atzinusi, ka ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, atzīst par pamatotu LAPK 21.panta piemērošanu, tā kā pārkāpuma izdarīšanas brīdī prasība, ka vīzai obligāti ir jābūt derīgā ceļošanas dokumentā, nebija tik nepārprotami un skaidri noteikta likumā.

[10] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 27.marta lēmumu apturēta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā par Sabiedrības saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 114.^{2}pantā paredzēto pārkāpumu līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma spēkā stāšanās dienai administratīvā pārkāpuma lietā Nr.142134611.

Savukārt, tā kā Eiropas Savienības Tiesa 2014.gada 4.septembrī ir pasludinājusi spriedumu lietā Nr.C-575/12,

sniedzot atbildes uz Administratīvās apgabaltiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem, kas uzdoti administratīvā pārkāpuma lietas Nr.142134611 ietvaros, ar Administratīvās apgabaltiesas 2014.gada 12.septembra lēmumu tiesvedība minētajā administratīvā pārkāpuma lietā atjaunota.

[11] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts Iestādes papildu paskaidrojums, kurā norādīts, ka ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2014.gada 4.septembra spriedumu lietā Nr.C-575/12, secināms, ka pārvadātāja darbībās, pārvadājot ārzemnieku, kurš izmanto derīgu vīzu nederīgā ceļošanas dokumentā kopā ar derīgu ceļošanas dokumentu, kurā nav vīzas ielīmes, LAPK 114.^{2}pantā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs nav saskatāms, tādēļ Iestāde piekrīt pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un lietas izbeigšanai.

[12] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu Administratīvā apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[13] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Sabiedrības apelācijas sūdzība ir pamatota un Lēmums ir atceļams.

[14] Imigrācijas likuma 21.panta pirmā daļa noteica (*redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim*), ka pārvadātājs pārliecinās par to, ka ārzemniekam, kuru tas pārvadā, ir ieceļošanai Latvijas Republikā nepieciešamie dokumenti.

Savukārt LAPK 114.^{2}pantā paredzēta administratīvā atbildība par tādu valstu pilsoņu pārvadāšanu, kuras nav Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstis, no šīm valstīm uz Latvijas Republiku, ja minētajām personām nav Latvijas Republikas valsts robežas šķērsošanai nepieciešamo ceļošanas dokumentu un ja to veicis pārvadātājs ar jūras, gaisa vai sauszemes transportu.

Tādējādi, lai Sabiedrību sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 114.^{2} pantam, nepieciešams konstatēt, ka Sabiedrība (pārvadātājs) nav pārliecinājusies par to, ka personai, kuru tas pārvadā uz Latvijas Republiku no valsts, kura nav Eiropas Savienības valsts vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts, nav Latvijas Republikas valsts robežas šķērsošanai nepieciešamo ceļošanas dokumentu.

[15] LAPK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tātad, lai atzītu, ka persona ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt četras administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes: objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi. Ja kaut viena no minētajām administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[16] No lietas materiāliem konstatējams, ka Sabiedrība pie administratīvās atbildības saukta par LAPK 114.^{2}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu par to, ka 2010.gada 18.februārī atveda Turcijas pilsoni /pers. A/ ar derīgu Turcijas pilsoņa pasi Nr./numurs/, kurā nebija ieceļošanas vīza vai uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā vai Šengenas valstu teritorijā, savukārt Šengenas valstu „C" kategorijas daudzreizējās (derīga no 2009.gada 20.septembra līdz 2010.gada 19.martam) vīzas ielīme Nr./numurs/ atradās anulētajā Turcijas pilsoņa pasē Nr./numurs/ (*lietas 50. un 51.lapa*).

Iestāde, interpretējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta regulas Nr.562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), (turpmāk – Šengenas Robežu kodekss) normas, Padomes 2001.gada 15.marta Regulas (EK) Nr.539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, normas, Šengenas konvencijas normas, Padomes 1995.gada 29.maija Regulas Nr.1683/95, ar ko nosaka vienotu vīzu formu, normas un Čikāgas 1944.gada Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju 9.pielikuma normas kopsakarībā ar Imigrācijas likuma 21.panta pirmo daļu un 4.panta pirmo daļu un LAPK 114.^{2}pantu, atzinusi, ka derīgai vīzai ir jābūt derīgā ceļošanas dokumentā.

Savukārt Eiropas Savienības Tiesa 2014.gada 4.septembra spriedumā lietā Nr.C-575/12 ir atzinusi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2009.gada 13.jūlija Regulas (EK) Nr.810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), 24.panta 1.punkts un 34.pants jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts iestādes izdarīta ceļošanas dokumenta anulēšana automātiski nepadara nederīgu šajā dokumentā ielīmēto vienoto vīzu, Šengenas Robežu kodeksa, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2010.gada 25.marta Regulu (ES) Nr.265/2010, 5.panta 1.punkts, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 13.panta 1.punktu, jāinterpretē tādējādi, ka trešo valstu valstspiederīgo ieceļošana dalībvalstu teritorijā nav pakārtota nosacījumam, ka robežpārbaudes brīdī uzrādītajai derīgajai vīzai noteikti jābūt ielīmētai derīgā ceļošanas dokumentā un Šengenas Robežu kodeksa, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr.265/2010, 5.panta 1.punkts, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 13.panta 1.punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā trešo valstu valstspiederīgo ieceļošana attiecīgās dalībvalsts teritorijā ir pakārtota nosacījumam, ka robežpārbaudes brīdī uzrādītajai derīgajai vīzai noteikti jābūt ielīmētai derīgā ceļošanas dokumentā (*sk. interneta vietni: http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=157346&pageIndex=0&doclang=LV&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=323893*).

[17] Administratīvā apgabaltiesa, ņemot vērā [16] punktā norādīto, atzīst, ka Sabiedrības pārvadātajam Turcijas pilsonim, 2010.gada 18.februārī ierodoties Latvijas Republikā, bija valsts robežas šķērsošanai nepieciešamie ceļošanas dokumenti, tai skaitā derīga vīza, kas atradās nederīgā ceļošanas dokumentā. Tādējādi konkrētajā gadījumā Sabiedrības rīcībā iztrūkst LAPK 114.^{2}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvās puses, līdz ar to arī atzīstams, ka Sabiedrības rīcībā nav LAPK 114.^{2}pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva.

[18] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā konstatēto, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka Lēmums ir atceļams un lietvedība par Sabiedrības saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 114.^{2}pantā paredzēto pārkāpumu izbeidzama.

[19] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu un 289.^{22}panta otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atcelt Valsts robežsardzes priekšnieka 2010.gada 20.aprīļa lēmumu Nr.46 un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par akciju sabiedrības „Air Baltic Corporation" saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 114.^{2}pantā paredzēto pārkāpumu izbeigt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente S.Kanenberga

Tiesneses Dz.Amerika

I.Meldere